

Gfv. XI. 30. 359/2007/3. szám

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Rab Ferenc ügyvéd által képviselt T.-T. K. Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. felperesnek a dr. Sipos István ügyvéd által képviselt D. Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság alperes ellen 4.313.000 Ft és járulékainak megfizetése iránt a Kisvárdai Városi Bíróságon G.40.037/2006. szám alatt indult és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.Gf.15-07-040.003/5. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú ítélet ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.Gf.15-07-040.003/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak - az illetékes adóhatóság külön felhívására - fizessen meg 258.800 (Kettőszázötvennyolcezer nyolcszáz) Ft feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított és a felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a jelen per alperese a 2004. október 11-én benyújtott kérelmében felszámolási eljárást kezdeményezett a jelen per felperesével szemben a Békés Megyei Bíróság előtt. A bíróság a 2004. október 13-án kelt végzésével - a felszámolási kérelem egy példányának egyidejű megküldése mellett - az eljárás megindításáról értesítette a jelen per felperesét azzal, hogy az értesítés kézhezvételétől számított 8 napon belül nyilatkozzon, a kérelemben foglaltakat elismeri-e. Figyelmeztette a bíróság a felperest mint adóst, hogy amennyiben a megjelölt határidőn belül a bíróságnak nem nyilatkozik, a fizetéseképtelenség tényét vélelmeznie kell a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 24. § /3/ bekezdése alapján. A felperes e végzést 2004. október 18-án átvette, de a megadott határidő alatt az abban foglaltakra nyilatkozatot nem tett.

A felperes 2004. október 13-án tőketartozását kiegyenlítette, azonban ezt sem jelentette be a felszámolási eljárást lefolytató bíróságnak arra várva, hogy a bejelentést az alperes fogja teljesíteni.

A Békés Megyei Bíróság a 2004. november 9-én kelt, a felperes részére november 19-én kézbesített és 2004. december 7-én jogerőre emelkedett végzésével a felperes felszámolását elrendelte.

Az alperes 2005. január 12-én értesítette a felszámolási eljárást lefolytató Békés Megyei Bíróságot a felperes teljesítéséről és kérte a felszámolást elrendelő végzés visszavonását, majd a felek eziránt közös kérelmet is előterjesztettek 2005. január 13-án. A felperes a beadványát kérte fellebbezési kérelemnek és igazolási kérelemnek is tekinteni, melyet a Szegedi Ítéltábla elutasított azzal, hogy az adós (jelen per felperese) elemi érdeke lett volna a teljesítés haladéktalan bejelentése.

A felszámolási eljárás az abban résztvevő felek egyezségkötése folytán megszüntetésre került.

A felperes módosított keresetében 4.313.000 Ft kártérítés megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Állítása szerint az alperes azzal a mulasztásával, hogy a követelése kiegyenlítését nem jelentette be a felszámolási eljárást lefolytató bírósághoz, a felperes részére a követelt összegű kárt okozta.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes a tartozása rendezésével 6 hónapon túli

késedelembe esett, ellene a felszámolási eljárás megindítása jogszerű volt. Bár a felszámolás elrendelésének jogerőre emelkedése előtt a felperes teljesített, de ennek bejelentése elsősorban a felperes érdekkörébe tartozott. E körben hivatkozott az ítélet tábla fellebbezést és igazolási kérelmet elutasító végzésének indokolására.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 Ft perköltséget.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest az alperes javára 17.300 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet indokai szerint a perben meghallgatott D. I. és T. S. tanúk vallomása nem támasztotta alá a felperesnek azt az állítását, hogy az alperes ígéretet tett volna a felszámolás iránti kérelme visszavonására. Tényként állapította meg a bíróság, hogy a felperes kézhez vette a felszámolása iránti kérelmet és a bíróság nyilatkozattételre történő felhívását, arra azonban nem nyilatkozott. A felperes átvette a fizetése képtelenségét megállapító végzést is, de azt nem fellebbezte meg és nem jelezte tartozásának 2004. október 13-i megfizetését sem.

Mindebből a jogerős ítélet arra a jogi következtetésre jutott, hogy a felperes ellen a felszámolási eljárás megindulása felperes többszörös mulasztására, nyilatkozatának hiányára és nem az alperes magatartására vezethető vissza. Utalt arra, hogy a Cstv. 6. § /3/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 164. §-a szerint a döntéshez szükséges tényeket - adott esetben a hitelező követelésének kielégítését - annak a félnek kell igazolnia, akinek érdekében áll, hogy azt a bíróság valóban fogadja el, ez pedig a felperes volt.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet a kártérítési felelősség megállapításának a Ptk. 339. § /1/ bekezdésében szabályozott feltételei fennállása bizonyítottságának hiányában alaptalannak találta a felperes keresetét.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak megváltoztatását és kereseti kérelmének történő helytadást kért. Kérelmének jogalapjaként arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Ptk. 339. §-át jogszabálysértő módon értelmezte. Az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a felszámolási eljárásra vonatkozó szabályok értelmezése során a Legfelsőbb Bíróságnak a BH. 1994.443 számú eseti döntésében foglaltakat. Ebben az eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság kimondta, hogy a felszámolási eljárás során a felszámolás alatt álló adós nem tehet érvényes jognyilatkozatot. Ennek megfelelően az ügyben eljáró bíróságok által elvárt adósi magatartás - mely szerint az adós lett volna köteles teljesítését a felszámolást

elrendelő bíróság felé bejelenteni, mivel arra senki mást nem kötelez a jogszabály - a felperes részéről nem volt teljesíthető. Az adósnak ugyanis már nincs módja érvényes jognyilatkozatot tenni a felszámolási eljárás során. Így kizárólag abban bízhatott megalapozottan, hogy a teljesítésének tényéről szóló bejelentést a felszámolást kezdeményező gazdasági társaság - jelen ügy alperese - az ígéretének megfelelően továbbítja a felszámolást elrendelő bíróság felé.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan. A jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A jogerős ítélet a jogvita elbírálásához szükséges tényállást a bizonyítékok okszerű értékelésével, logikai hibától mentesen, helyesen állapította meg és helytállóan értelmezte a Ptk. 339. §-ában foglaltakat is.

Ezzel szemben a felperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen, a vonatkozó jogszabályokkal ellentétesen hivatkozott arra, hogy neki, mint adósnak már nem volt lehetősége érvényes jognyilatkozatot tenni a felszámolási eljárás során.

A felperes ellen 2004. október 11. napján indult felszámolási eljárásra alkalmazandó, többször módosított 1991. évi XLIX. törvény (többször módosított Cstv.) 27. § /1/ bekezdése értelmében a felszámolás kezdő időpontja a felszámolást elrendelő jogerős végzés közzétételének napja.

A többször módosított Cstv. 34. §-ának /2/ bekezdése értelmében a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet.

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből egyértelműen megállapítható, hogy a felszámolási eljárásban a fizetéseképtelenséget megállapító jogerős végzés közzétételének időpontjáig a felperes, mint a felszámolás alatt álló adós tehetett érvényes jognyilatkozatot szervezeti képviselője útján.

A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a többször módosított Cstv. 6. § /3/ bekezdése szerint alkalmazott Pp. 164. §-a értelmében a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy nem fizetéseképtelen, mert a felszámolási eljárás megindítására okot adó tartozását időközben - két nappal a felszámolási eljárás megindítását követően - kiegyenlítette.

A jogerős ítélet helytállóan mutatott rá arra, hogy a felperes nem csupán a részére szabályszerűen kézbesített felszámolás iránti kérelemre nem tett nyilatkozatot, hanem a fizetéseképtelenséget megállapító végzés ellen sem terjesztett elő határidőben

fellebbezési kérelmet. Így a fizetése képtelenséget megállapító végzés jogerőre emelkedése és a felperes ellen a felszámolás megindítása a saját vétkes magatartására, gondatlanságára, figyelmetlenségére vezethető vissza.

A kifejtett indokokra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján.

Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (It.) 50. § /1/ bekezdése alapján 4.313.000 Ft felülvizsgálati érték alapulvételével megállapított felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, az It. 64. §-a szerint alkalmazott 6/1986./VI.26./ IM. rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése szerint.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak nem kellett határoznia.

Budapest, 2008. február 7.

Dr. Murányi Katalin sk. a tanács elnöke
Dr. Török Judit sk. előadó-bíró
Váradai Károlyné dr. sk. bíró